

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Luppoaika

Mitenhän tässä nyt saadaan aika kulumaan, kun vaalikeskustelut loppuvat? Enää ei ole joka ilta monessa tentissä tuntikausia tentattavia ehdokkaita, joilta kysytään seitsemänkymmenennen kerran, miten puoliso osallistuu viranhoitoon ja liityttekö Natoon. On ollut huikeata arvailla, millä sanoilla näihin kysymyksiin kunakin iltana vastataan. Enää ei myöskään päästä hurraamaan väenkokouksiin omaa ehdokasta. Ei voida kahvipöydissä jaella kouluarvosanoja onnistumisista. Ei tarvitse järsiä rystysiä verille jännätessä sitä, löytyisikö tänä iltana jokin ero ehdokkaiden välille. Toistasataa päivystävää dosenttia jää pätkätyöttömiksi, kun eivät pääse selostamaan, mitähän tuokin tarkoitti ja mitä kenenkin kehonkieli kertoo.

Fiksuimmat meistä ovat varmasti nauhoittaneet kaikki television vaaliväittelyt, joita voi aika pitkään katsella hidastettuina uusintoina. Varmaan vielä uusi presidentti voi parin viikon ajan yksikseen kerrata, mitä tuli luvatuksi ja mitä aikoo tehdä. Entinen presidentti ehkä jaksaa viihdyttää meitä toiset pari viikkoa muistelemalla, mitä tuli tehdyksi, mutta sitten uhkaa auttamatta pitkästyminen. Ulkoilemaan ei vielä tarkene lähteä ja kunnallisvaaleihin on hieman liian kauan aikaa, vaikka keskusta yrittää kuinka pelotella kuntauudistuksella.

Kaikki siis uhkaa palata ennalleen. Kansa vieraantuu taas politiikasta entiseen tapaan, alkaa haukuskella herroja, tuijottaa tositelevisiota, juopottelee, tupisee itseksensä ja äänestele parhaassa tapauksessa euroviisuja, jotka nekään eivät enää ole euroviisuja vaan jotain uutta musiikkia.

Presidentinvaaleissa leimahtaneen hetkellisen innostuksen ylläpitämiseksi, tai ainakin täyden tylsyyden estämiseksi tarvitaan jotain äksöniä vaalitaistelun korvikkeeksi. Miten olisi esimerkiksi akvaarion hankkiminen tai pääsiäisruohon istuttaminen nyt jo? Pääsiäiseen on aikaa juuri sopivasti, ja ruohonkasvun seuraaminen saattaa olla hyvin palkitsevaa toimintaa pitkien kevätpäivien ratoksi. Tapahtumaa seuraamaan voi kutsua naapureita, puoluetovereita tai muita samanmielisiä, joista jokainen voi valita oman suosikkiruuhonsa. Itse kukin saa lannoittaa omaa heinänsä haluamallaan lannoitteilla ja yrittää estää muiden kasvua. Voidaan myös sopia, että kisan puolivälissä leikataan poikki osa ruohoista ja keskitytään jännittämään jäljelle jääneiden kasvua. Se ruohonkorsi, joka ylettyy korkeimmalle pääsiäisenä, on tietysti voittaja.

Pääsiäisen jälkeen alkaakin taas tapahtua luonnostaan. Ensin voidaan seurata muutamia viikkoja lumen sulamista ja purojen lirinää, ja sitten vasta riemu repeää, kun urheilijanuorukaiset alkavat mäiskiä toisiaan jääkiekkoilun MM-kisoissa ja toiset ajaa peräkkäin ympyrää formulakisoissa. Näillä varmaan selvittääinkin siihen saakka, että syksyn kunnallisvaalitaistelu pääsee kunnolla vauhtiin. Siinäpä aika kuluukin iloisesti, varsinkin jos kaikissa 330 kunnassa järjestetään vaaliväittelyt, ja jokaiselle ehdokkaalle taataan yhtä pitkät puheenvuorot.

Artikkelin lähde Kaleva